

[Alfred Jensen.]

og skarpere kontrol med prisudviklingen og indgreb overfor priser og avancer, når det skønnes nødvendigt, betragter jeg ikke som nogen løsning, og jeg betragter det ej heller som nogen midlertidig løsning.

Man burde ganske simpelt have grebet ind og fastsat prisstop om ikke for alle varer, så dog for vigtige varer, og her kunne man i første omgang være nået til netop det, der har været drøftet i udvalget, prisstop for æg, flæsk og smør. At jeg bebrejder udvalget, at man ikke er nået til enighed om noget sådant, betyder ikke, at jeg har den opfattelse, at det er det eneste felt, hvor man kunne sætte ind overfor pristigninger og ublu avancer. Der findes mange andre felter, og det fremgår jo ganske tydeligt af de prisforhøjelser, der finder sted på grundlag af de forbrugsafgifter, der gennemførtes forleden dag. Her nøjes forretningsfolkene ikke med at give de gamle priser de forhøjelser, som forbrugsafgifterne betinger, nej, der lægges ekstra på: øllet stiger ikke med 2, men med 3 øre, snapsen ikke med 1 kr., men med, jeg tror det er 3½ kr. Jeg interesserer mig ikke så stærkt for disse priser, men det er udtryk for, i hvilken retning udviklingen går, det er udtryk for, at de prisforhøjelser, som måtte blive en følge af vedtagelserne her forleden dag, ikke alene slår igennem med de beløb, loven fastlægger, men med langt, langt større beløb, og det understreger, at man netop burde have taget fat her og sikret et prisstop.

Man skal jo dog i denne situation, hvor man diskuterer priser og lønninger, gøre sig klart, at medens der ikke er noget prisstop, medens priserne får lov til at ryge i vejret, så er der et reelt indtægtsstop for store kategorier af befolkningen her i landet. Der er indtægtsstop for alle, der aflønnes efter overenskomst, efter tariffer, der er indtægtsstop for funktionærer og tjenestemænd, dels i henhold til aftaler, dels i henhold til lønningslovens bestemmelser; der er også indtægtsstop for de gamle og invaliderne, der er indtægtsstop for de arbejdsløse, og der er indtægtsstop for adskillige andre medborgere, hvis indtægt hidrører fra en lille fast formue eller anden forudbestemt renteydelse, der ikke kan reguleres opefter.

Alle disse grupper — og det er jo temmelig omfattende dele af vort folk — lider under, at der ikke er noget prisstop, men derimod et indtægtsstop, og overfor denne gruppe af samfundsborgere burde man være nået til en løsning og have fastslået, at

nu må det være slut med ublu pristigninger, forhøjelse af avancer, som absolut ikke er begrundet i stigende omkostninger på grund af prisforhøjelser udefra. Men hverken på det ene eller andet felt har man villet sætte ind, og det er under disse omstændigheder rimeligt, at kravet rejses rundt omkring os, at der nu sker forhøjelse af lønninger og vederlag, af ydelser i henhold til folkeforsikringsloven, af ydelser i henhold til arbejdsløshedsloven osv. Når man ikke vil gennemføre prisstop og sikre så nogenlunde tålelige kår for denne del af befolkningen, må man finde sig i, at kravet rejses, og man bør også indstille sig på, at kravet om lønforhøjelser bør indfries.

Man har som sagt ikke villet færdigbehandle disse problemer, man har ladet dem ligge, og på samme måde med arbejdsløsheden. Det fremgår ikke af betænkningen, at man har diskuteret arbejdsløshedsproblemet. Det kan måske være udtryk for, at man er indforstået med, at arbejdsløsheden skal stige, at man affinder sig med den arbejdsløshed, der er. Jeg har nævnt adskillige gange, hvor frygtelige virkninger arbejdsløsheden har for de grupper og de enkeltpersoner, ledigheden går ud over. Der er sket det, siden jeg sidst talte om arbejdsløses forhold, at et medlem af socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, har omtalt, hvorledes arbejdsløsheden rammer ganske meningsløst og grufuldt i en lang, lang række kommuner i Nordjylland; han påpegede med rette, at hundrede og atter hundrede af arbejdere er flyttet ud i disse landkommuner og har arbejdet med tørveproduktionen, men nu lider hårdt under den omlægning, der har fundet sted i økonomisk henseende, og han rejste krav om, at der bliver gjort noget for at skaffe disse mange arbejdsløse beskæftigelse.

Jeg ser ikke, at man har været opmærksom på spørgsmålet, man har i hvert fald ikke fundet det så vigtigt, at man har ment, det skulle omtales i betænkningen. Jeg gør opmærksom på, at den arbejdsløshed, vi kommer til at stå overfor i den kommende tid, jo ikke alene er den, det ærede medlem hr. Peter Nielsen omtalte, men det er også den arbejdsløshed, som springer ud af de foranstaltninger, der her er gennemført. Ministeren har i sin forelæggelsestale indrømmet og erklæret, at de foranstaltninger, der er foreslået her, uvægerlig vil medføre en stigning i arbejdsløsheden.

På baggrund af dette — jeg må gå ud fra, at de ærede medlemmer her i salen og i udvalget er klar over, at sådan forholder